

Bu sorunun içini bugünlerde şöyle doldurabilirsiniz:

Türk futbolu nereye?

Türk Ordusu nereye?

Bu ikinci sorunun iki anlamı var. Birisi “Suriye’ye mi” anlamında bir merak, öbürü de “sana ne oldu?”

Devam ediyorum:

Türk yargısı nereye?

Türk eğitimi nereye?

Türk yer altı ve yer üstü zenginlikleri, madenler, dereler, limanlar, meralar, ormanlar, nereye?

Türk maliyesi nereye?

Türk dışişleri nereye?

En son, Türk Kızılayı nereye?

Ben bilmem bu Kızılay işlerini de, başındaki zatın çok güvenilir, iyi bir yönetici olduğu söyleniyordu. Şimdi o istifa etti. Neden istifa etti?

“Merhameten” toplanan Türk yardımları nereye? Kızılay başkanının ihalelerde baskı sebebiyle

istifa ettiği söyleniyor. Trilyonlar konuşuyor bu işte, boru değil!

***

Her gün üç beş şehit... Tayyip Bey, iftarlardan birinde konuşuyor. Dikkat ettim, Tayyip Bey aruz vezninde konuşuyor. Hele bir “Mes’ele” deyişi var ki, baştan aşağıya müzikalite!

Tayyip Bey çok sert. Esip savuruyor. Bölücülere “özerkçilere” , önüne kim geldiyse, devirip geçiyor. Müthiş asabi. İyi de bütün bu “nereye” sorularının cevabı sert konuşmalarla verilemiyor. Sert konuşmalar çözüm olmuyor. Mayında ve pusuda her gün askerlerimiz, subaylarımız üçer beşer gidiyor. İnsanın aklına Saddam’ı İran’la savaşa tutuşturup sekiz yıl dünyayı bu savaşa bakmaya mecbur edenler geliyor. Bush’un on sene evvel ilan ettiği savaşın sahibi olan Haçlılara! Saddam’a acımıştım. Kime sorsam aynı şeyi söylüyor. Kaddafi de biliyorsunuz, Saddam’ın idamında üç gün yas ilan etmişti. Bağdat sabah ezanıyla vuruldu, Saddam Ramazan’da asıldı.

Arap liderlere acıyorum, bütün samimiyetimle acıyorum. Kafese konulan Mübarek’e de acıyorum. Haçlıların elinde zulüm gören herkese acıyorum. Haçlılarla işbirliği yapan, yapmakta olan herkese de peşin peşin, önceden acıyorum. Haçlıların, kullandıkları liderlere neler yaptığını görmedikleri için de onlara hayret ediyorum.17.8.2011 Yeniçağ

Afet ILGAZ